

"El gran repte és la vertebració"

RAFA GIL

Pere Mayor, secretari general de la Unitat del Poble Valencià (UPV), parla de la ponència marc del sisè congrés del seu partit i de la política de pactes engegada amb vista a les eleccions de maig del 95.

En quina mesura el sisè congrés de la UPV està marcat per les pròximes eleccions municipals i autonòmiques?

—Ho està i és lògic que ho estiga pel moment en què se celebra. A més, aquestes eleccions no seran com les anteriors perquè poden canviar el color de la Generalitat. En aquest sentit, hi ha una cosa que ja comença a afectar la vida política del país, i molt directament el món del nacionalisme, on la UPV hi té molt de pes, i això és que ja es juga la carta de la por i del vot útil. Per del fet que hi haja un govern valencià format pel Partit Popular (PP) i Unió Valenciana (UV), i per tant, un govern que llance per la finestra tot allò que s'ha avançat, malgrat l'administració del PSOE, en temes tan fonamentals per a nosaltres com és la qüestió lingüística, tant pel que fa a l'ensenyament com a l'ús, i que es torne a qüestionar la unitat lingüística del català. A partir d'aquí, comença a funcionar el missatge de la por: "Miren vostès, si no governem nosaltres, retrocedirem". És possible que hi haguera una burra grandíssima, tot i que la conjuntura no és la mateixa avui que fa dotze anys; però també és veritat que als socialistes la qüestió se'ls podria plantejar de la següent manera: "Vostès, que han tingut dotze anys de majoria absoluta en la majoria de les institucions i no ho han solucionat, per què hem de creure que ho solucionaran ara?"

—Entén que això podria afectar, una vegada més, la UPV?

—En qualsevol cas, accepte que el missatge de la por pot donar resultats electorals. I per tant, des de la UPV tenim l'obligació de denunciar això i explicar-ho. Ara bé, hi ha una altra composició, i és que si la UPV no arriba al 5% dels vots i no entra en les Corts Valencianes, la majoria pot modificar-se aquesta vegada amb una base mínima de vots. Però, de qui és la

"El decret d'homologació dels títols de català ha estat l'inici de la campanya d'articulació del vot de la por."

ció del nacionalisme polític"

responsabilitat? Nostra, no; sinó que és d'aquella gent que en el seu dia va establir la clàusula del 5%. I ara resulta que per un, dos o tres escons pot canviar la majoria. Que cadascú carregue amb la seua responsabilitat. Amb tot i això, les direccions de totes les forces polítiques de progrés d'aquest país hauríem de dialogar i buscar solucions. Jo ja sé que això és complicat, perquè, entre altres coses, nosaltres no acceptarem les ofertes d'opes hostils i d'absorcions que ataquen el nostre projecte de vertebració del nacionalisme polític. En aquest país sembla que hi ha mànega ampla perquè el nacionalisme pugua actuar en el terreny cultural, però no és així quan passem al terreny de la vertebració política. I aquest és el gran repte de la UPV i per això estem disposats a fer el que calga sempre que no ataquem ni vulnere el nostre projecte.

La renovació del partit és volguda. Intel·lectuals amb la UPV durant la campanya de les eleccions al Parlament Europeu del passat 12 de juny.

Un sisè congrés molt obert a la política de pactes

La Unitat del Poble Valencià (UPV) celebrarà el sisè congrés els dies 17 i 18 de desembre, a València. EL TEMPS ha tingut accés a la ponència marc, que sota el títol d'"El nacionalisme valencià, l'única garantia de futur", serà el fil conductor d'un congrés que s'acomplirà sota l'ombra de les properes eleccions municipals i autonòmiques. La UPV, així com tots els partits polítics valencians, pren posicions amb la vista posada en el maig de 1995. Pere Mayor, secretari general de la UPV, assegura que aquests comicis "no serien dramàtics si no fóra que es tracta del País Valencià, on encara queden grans qüestions sense solucionar". I tot i que Mayor reconeix que la ponència pot considerar-se un "esbós" del futur programa electoral, justifica així l'esmentat eslògan: "El País Valencià sols té futur en la mesura que siga capaç d'expressar-se a través de les forces nacionalistes valencianes".

En aquest sentit, el text marc fa referència tàcita a Esquerra Unida del País Valencià (EUPV), quan adverteix als valencians que tenen "el deure i la responsabilitat històrica de plantejar al nostre poble que el camí de la *submissió incondicionada* a l'estat espanyol és una via morta i sense futur. (...) De

la mateixa manera que no es pot definir com a nacionalista qualsevol força política que accepta ser la secció regional valenciana d'un partit espanyol".

Les referències a altres partits són igualment sobreenteses. Així, l'ascens del blaverisme s'atribueix a la "condescendència d'una esquerra oficial que tanmateix era prou forta com per haver actuat de manera radicalment diferent". I encara que Mayor assegura que la UPV intenta amb aquest text actualitzar, en línies generals, certs documents anteriors, també afirma que no és cap "gir ideològic, ni cap canvi de posició"; és a dir, que no deixa de ser "d'esquerres". El pacte amb CiU i PSM a les eleccions europees es deixa entreveure, però, quan el text entra en el terreny economicista, una via que la UPV va començar a transitar en les últimes eleccions generals del 6 de juny de 1993, quan va reclamar el Concert Econòmic per al País Valencià. Arribats a aquest punt, el concepte d'"arc mediterrani" apareix lligat a la literatura, al tren d'alta velocitat i a les polítiques territorials i econòmiques. I encara més: "Pensar que el País Valencià no necessita aliats pròxims, que pot fer el seu camí en solitari, o que pot pres-

cindir de tot reforçament i de tota referència a un espai compartit en història, llengua, i estratègia econòmica, cultural i política, és una forma de suïcidi nacional". El secretari general de la UPV entén que la imatge de partit monolític s'ha acabat precisament amb l'obertura d'aquesta escaleta econòmica.

El text marc del congrés no obvia tampoc a la Convergència Democràtica Valenciana (CDV) quan assegura que "si una força com UPV no existira, caldria inventar-la" perquè la política, "a la llarga, delimita la consciència: partits regionalistes o partits essencialment espanyols només poden reproduir consciència regionalista o consciència essencialment espanyola".

Pere Mayor reconeix que la manca de definició que es desprèn de l'últim capítol de la ponència, titulat "Punts per a una estratègia de futur", és purament electoral. Mayor addueix, en favor d'aquesta obertura, que "no es pot anar a un congrés amb unes postures electorals tancades; hem d'eixir amb una postura molt oberta". El fantasma de la clàusula del 5% s'amaga entre aquestes línies finals: "Seria molt greu que el nacionalisme polític quedara una altra vegada fora de les instàncies parlamentàries".

J. M.

—*Quan renaix l'amenaça del vot útil?*

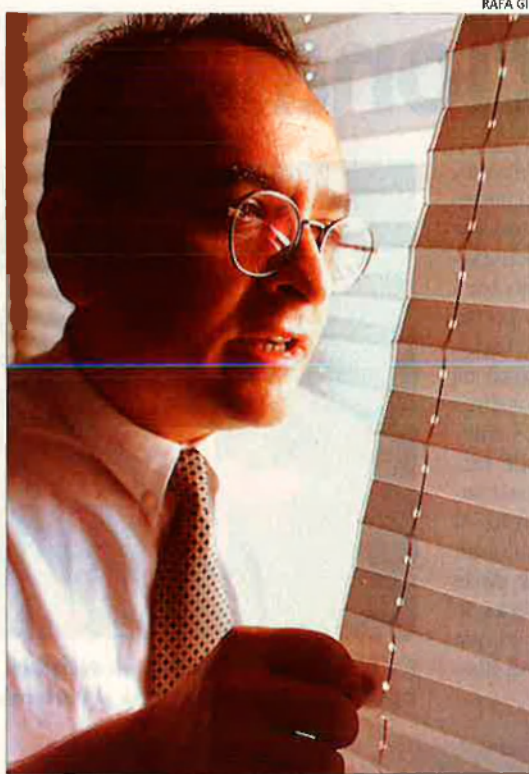
—Crec que, voluntàriament o involuntàriament, el decret d'homologació de títols de català ha estat l'inici d'aquesta campanya d'articulació del vot de la por. I sobretot, per les reaccions dels dirigents del PP i UV, que ajuden a crear alhora una reacció de votar contra ells més que a favor d'alguna cosa. És com dir: "Em taparé el nas i votaré el PSOE". Això és una realitat que el PSOE, perfectament conscient, utilitzarà com a arma política. Crec inclús que després de les eleccions, segons quins siguin els resultats, poden utilitzar aquesta arma contra la UPV.

—*Quina és la política d'aliances de la UPV amb vista a la vertebració política adés esmentada?*

—La UPV, des de fa uns mesos, intenta sumar —i aquest és un aspecte que s'haurà de decidir en el congrés— el màxim possible de grups i nuclis que puguen aglutinar-se al seu costat i que puguen articular una candidatura nacionalista i de progrés per a les pròximes eleccions. I parlem amb la gent de Grau Unit de Castelló, la del Vinalopó, la de Mondóver, que també poden estar en aquesta situació, la de Nacionalistes d'Alcoi, amb el Partit Valencià Nacionalista (PVN), i amb altres nuclis més reduïts que així com van superant etapes s'adonen que l'única possibilitat real que aquest país avança i tinga un futur és mitjançant l'articulació d'una força política nacionalista. I això és important tant abans de les eleccions com després, perquè les eleccions no són de vida o mort. I en aquest sentit, pose les meues desconfiances en els grans conversos que vénen a salvar-nos la pàtria de sobte.

—*En quin punt es troben aquestes converses?*

—En el cas del Grau Unit de Castelló, l'acord està tancat, i la resta, encara no, perquè estudiem amb alguns d'ells la seua independència política en les eleccions municipals, aspecte al qual la UPV no posa cap obstacle. La qüestió és articular l'oferta autonòmica perquè la part municipal no té cap problema. El cas del PVN és el més endarrerit perquè ells es troben encara dins de la Convergència Democràtica Valenciana (CDV), on nosaltres ni hi som ni hi serem. El fet d'arribar a acords, per exemple, amb Grau Unit garanteix l'entrada conjunta de nou a l'Ajuntament de Castelló; l'última vegada ens quedàrem a 43 vots d'aconseguir-ho. Tots aquests acords més les noves candidatures que presentarà la UPV garantirán més regidors i, en funció de la conjuntura, més alcaldes. Continuarem, això sí, mantenint la

"L'articulació d'una força política nacionalista que garantezca el futur del País Valencià és tan important abans de les pròximes eleccions autonòmiques i municipals com després, perquè aquestes eleccions no són de vida o mort".

moltes expectatives; això afecta d'alguna manera les properes municipals i autonòmiques?

—De cara a les eleccions no hi ha cap acord amb CiU, perquè CiU és un partit de Catalunya i nosaltres som un partit del País Valencià; quan diguérem que el pacte no s'acabava allí, volíem dir que l'acord donava uns fruits en la nostra relació política, d'actuació en el Parlament Europeu, de presentació de propostes, i això són fets concrets que ja s'estan portant a terme; és en aquest sentit que mantenim els contactes. En l'àmbit de la política municipal i autonòmica no tenim cap relació i no en podem tenir cap. Amb CiU, tornar a plantejar-se unes relacions de col·laboració clara només es podrà fer en les pròximes europees.

—*Quins contactes hi ha hagut amb CDV després de l'eixida d'UV?*

—Cap. Quan ens convidaren a entrar-hi, decidírem per unanimitat, en una assemblea de país celebrada el novembre de 1993, denunciar aquella operació dient que ni entràvem ni entraríem en una operació política que no té res a veure amb la UPV. Ara, s'han donat uns fets que nosaltres ja pronosticàrem aleshores, quan no ens creïem els canvis per part d'UV, que finalment ha eixit de la CDV. Sí que estem totalment disposats, en canvi, a establir contactes amb el PVN, i de fet ja n'hem tingut, perquè pensem que hauran de qüestionar-se el projecte de la CDV i el seu paper en aquesta operació. Té molt més sentit per al PVN intentar arribar a acords amb la UPV i sumar-se a l'aglutinació de la candidatura de què he parlat amb vista a les eleccions de maig del 95.

Joan Mari